

Sygn. akt IV CSK 606/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa L. A.
przeciwko Komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w K. - J. S.-I.
i P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód L. A. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 marca 2013 r., w którym Sąd Apelacyjny (po rozpoznaniu apelacji obojga pozwanych), zmienił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 11 października 2012 r. i obniżył przyznane powodowi zadośćuczynienie do kwoty 10.000 zł, oddalił obie apelacje w pozostałym zakresie i rozstrzygnął o kosztach postępowania za obie instancje. W skardze kasacyjnej (kwestionującej obniżenie zadośćuczynienia) powód podniósł zarzut naruszenia art. 448 k.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powód wyjaśnił, że w rozpoznawanej sprawie pojawiło się istotne zagadnienie prawne polegające na konieczności wyjaśnienia, czy Sąd drugiej instancji może zmienić ustalenia w zakresie wysokości krzywdy niemajątkowej ustalonej przez Sąd pierwszej instancji. Stwierdził też, że istnieje potrzeba wykładni przepisu art. 448 k.c. Motywacja ta została rozwinięta w osobnym piśmie powoda z dnia 2 sierpnia 2013 r. (k. 435 i n. akt sprawy).

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia obu Sądów *meriti*, treść wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego motywację prawną (zawartą także w piśmie z dnia 2 sierpnia 2013 r.) oraz treść odpowiedzi pozwanych na skargę kasacyjną powoda, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodzą – wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego – przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny dokonał oceny rozmiaru zasądzzonego zadośćuczynienia na podstawie ustaleń faktycznych podjętych przez Sąd pierwszej instancji, a nie prowadził - jak twierdził skarżący - odmiennych ustaleń w tym zakresie. Istnieje bogate orzecznictwo dotyczące art. 448 k.c., m.in. tego, jaka suma pieniężna jest adekwatna (odpowiednia) do rozmiaru wyrządzonej pokrzywdzonemu krzywdy, a jej weryfikacja może nastąpić tylko na tle odpowiednich ustaleń faktycznych. Sąd Najwyższy nie dostrzega zasadniczej wadliwości wysokości przyznanego

powodowi zadośćuczynienia w świetle ustaleń faktycznych obu Sądów *meriti* (por. wywody Sądu Apelacyjnego na s. 16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono przy uwzględnieniu postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. (zob. zwłaszcza treść postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 12 sierpnia 2013 r., k. 439 akt sprawy).

[aw]

es